

Nr 14

Utlåtande i anledning av motioner om en allmän identitetshandling.

I de till allmänna beredningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 239 av herr *Alexanderson m. fl.* och II: 317 av herr *Nihlfors m. fl.* hemställas, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en utredning rörande utfärdande genom det allmännas försorg av en allmän identitetshandling enligt i motionerna angivna riktlinjer.

I motionerna påpekas att samhället förorsakas betydande ekonomiska förluster till följd av brott möjliggjorda genom förfalskade identitetshandlingar. Enbart penninginstitutens förluster till följd härav torde uppgå till åtskilliga tiotal miljoner kronor per år. Härtill kommer samhällets kostnader för brottsutredning, processföring och för brottslingarnas omhändertagande och återanpassning i samhället. Framför allt ungdomar som tidigare inte varit i delo med rättvisan har — på grund av den relativa lättheten att anskaffa en förfalskad identitetshandling eller att själva tillverka en sådan — förletts till brott som annars sannolikt inte skulle ha begåtts.

Frågan om en av myndigheterna utfärdad identitetshandling framfördes senast 1946 av folkbokföringskommittén, som ifrågasatte om inte det s. k. medborgarkortet skulle kunna användas både som identitetsbevis och som hjälpmedel i folkbokföringen. Kortet skulle i så fall göras obligatoriskt för varje medborgare genom att en generell legitimationsskyldighet infördes. Förslaget genomfördes icke. Med den formulering som 20 § i folkbokföringsförordningen erhållit kan dock Konungen förordna att sådant medborgarkort — som dock ännu inte är i bruk därför att lagen i denna del ännu inte trätt i tillämpning — skall innehålla uppgifter som gör kortet användbart som identitetsbevis.

Det är angeläget, att samhället tillskapar en identitetshandling som genom sin beskaffenhet omöjliggör eller avsevärt försvårar en förfalskning. Ekonomiska transaktioner av skilda slag måste kunna genomföras i trygghet. Försvarets och industriens säkerhetsintressen får inte sättas i fara. Endast om staten medverkar till en sådan identitetshandling kan önskvärd enhetlighet och säkerhet åstadkommas.

F. n. är ett flertal handlingar i bruk, som alla gör anspråk på att styrka en persons identitet. Många av dem har ett tvivelaktigt legitimationsvärde. T. o. m. sådana av statliga myndigheter utfärdade handlingar som pass, körkort och postens identitetskort torde inte bereda förfalskare några större svårigheter.

Kraven på en fullgod identitetshandling

En fullgod identitetshandling bör ha allmängiltig karaktär och endast uppta oföränderliga fakta om innehavaren: fullständigt namn, folkbokföringsnummer, namnteckning samt foto (ID-kort). Giltighetstiden bör vara 10 år, för ungdomar under 21 år dock 5 år.

Identiteten skall vara styrkt på betryggande sätt, lämpligen av auktoriserade utfärdare, t. ex. passmyndigheten, postverket samt bankinstituten, som alla kan förväntas ha för identitetsprovning tränad personal och kan påläggas ansvar för att denna provning företas med noggrannhet.

Med hänsyn till den betydelse som personkännedomen äger vid identitetsprovning bör övervägas, om inte en identitetshandling borde utfärdas redan för elever i grundskolans 9:e klass. Genom att identiteten därvid bestyrkes av skolmyndigheten elimineras risken för att identitetshandlingen utfärdas i fingerat namn.

Ett ID-kort bör vara försett med ett kvalificerat skydd som inte kan avlägsnas utan att ID-kortet förstöres.

Ett skydd av identitetshandlingen, t. ex. plastlaminering, försvårar möjligheten till ändringar men utgör inget skydd mot *totalförfalskning* så länge det papper på vilket handlingen trycks inte är skyddat vid tillverkningen. Kvalitets- och säkerhetskraven på ett sådant papper bör i princip vara nära nog lika stora som när det gäller sedelpapper.

Fotot på ID-kortet bör vara säkrat med en präglingsstämpel, som har samma utseende på alla kort, oavsett vilken institution som utfärdat kortet.

Över utfärdade ID-kort bör finnas ett av myndighet fört motkortsregister, tillgängligt dygnet runt.

I något fall har framförts betänkligheter mot ett dylikt register, som sagts kunna på inte avsett sätt utnyttjas av myndigheterna. För dylika betänkligheter finns inga reella skäl.

Ett av samhället auktoriserat ID-kort borde också medge plats för innehavarens blodgrupp. Vid ett akut olycks- eller sjukdomsfall är blodgruppsangivelsen av stort värde. Om en blodgruppsbestämning allmänt genomfördes skulle allmänheten också lättare kunna påverkas att bli blodgivare. Därmed skulle landets blodreserv kunna ökas, vilket måste vara av medicinskt värde i katastroflägen.

Bestämmelser för ID-kortets utfärdande

Vid utfärdandet av ett ID-kort bör fotograferingen ombesörjas av *utfärdaren* eller av myndigheter och institut som är representerade över hela landet.

Anskaffandet av ID-kort bör vara ett frivilligt åtagande. Allmänheten skulle säkert utnyttja ett erbjudande att erhålla en av staten auktoriserad identitetshandling. Därmed skulle också myndigheternas önskemål om en

fullgod legitimationshandling bli tillgodosedda utan tillgripande av ett tvång, som lätt uppfattas som ett ingrepp i den personliga integriteten.

Försök med ID-kort i Huddinge

ID-kort av ovan angiven typ utges sedan någon tid i storstockholmsregionen av en av Länssparbanken i Stockholm bildad, allmännyttig stiftelse Läns-Eken. Vid försök omfattande 600 elever i klass 9 i Huddinge skolor har det visat sig att de administrativa problemen går att bemästra.

Kostnaderna för kortens utfärdande bör ersättas av vederbörande person. Vissa kategorier bör dock få korten gratis, varvid kostnaderna bör täckas genom särskilda anslag. Detta bör även gälla registreringen av korten.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen I: 239.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionerna från poststyrelsen, rikspolisstyrelsen, civilförsvarsstyrelsen och medicinalstyrelsen samt berett Svenska Bankföreningen och Svenska sparbanksföreningen tillfälle att inkomma med yttrande.

Poststyrelsen upplyser att en arbetsgrupp för utredning om legitimationshandlingar tillsatts för att närmare penetrera problemen och lägga fram förslag till åtgärder. I denna arbetsgrupp ingår representanter för poststyrelsen, rikspolisstyrelsen, överståthållarämbetet, länsstyrelsen i Stockholms län, Svenska Bankföreningen och Svenska sparbanksföreningen. Rikspolisstyrelsen har åtagit sig att leda gruppens arbete.

Det främsta praktiska resultatet hittills är den samordning som kommit till stånd mellan postverkets och kreditinstitutens bestämmelser om hur identitetsprovningen skall gå till då identitetskort utfärdas. De nya bestämmelserna har trätt i kraft den 1 mars 1967.

Arbetsgruppen har vidare i skrivelser till vederbörande statsdepartement föreslagit att körkort utformas på ett sätt som effektivt motverkar förfalskningar samt anhållit att en noggrannare identitetsprovning skall ske då pass utfärdas på grundval av intyg och att passen i all möjlig mån skall ges ett bättre skydd mot förfalskningar.

Av särskilt intresse är strävandena att få fram ett nytt identitetskort som är så svårförfalskat som den moderna tekniken medger. Detta har visat sig vara en mycket svår teknisk uppgift. Svårigheterna har också ökat genom att kortet måste kunna massproduceras till en rimlig styckekostnad. På grundval av en utredning från statens provningsanstalt har man kommit fram till en principlösning, som nu testas. Det är för tidigt att uttala någon bestämd uppfattning om denna lösning i alla hänseenden motsvarar kraven, men hittills har ingenting kommit fram som motsäger att så är fallet.

Det är avsett att det nya identitetskortet i första hand skall bli ett gemensamt identitetskort för postverket och kreditinstitutet. Redan med detta

begränsade primära syfte kan man förutse att kortet i förekommande fall kommer att få en mycket stor spridning. Man skall emellertid också se i vad mån i princip samma kort med fördel kan utfärdas även av andra, t. ex. de passutfärdande myndigheterna. Till detta kommer att den teknik, som tillämpas vid framställningen av det nya identitetskortet, helt eller delvis kan vara användbar på andra handlingar, t. ex. körkort och pass.

Arbetsgruppen har även tagit upp registerfrågan med sikte på en rationell samordning.

Förslaget i motionerna om att ett allmänt identitetskort skall föras med uppgift om blodgrupp är enligt Postverkets uppfattning diskutabelt. Av praktiska skäl synes ett allmänt identitetskort endast böra innehålla personuppgifter, namnteckning och foto, alltså sådana uppgifter som är nödvändiga för att fastställa innehavarens identitet. Uppgift om blodgrupp på identitetskorten skulle komplicera identitetsprövningen i så hög grad att postanstalter, bankkontor etc. knappast skulle kunna anlitas för beställning av en sådan legitimationshandling. Om blodgrupp bör angivas på någon handling bör detta kunna göras på en separat handling, som vid behov kan kombineras med ett egentligt identitetskort.

Enligt poststyrelsens mening skulle utfärdandet av identitetskort onödigtvis kompliceras om fotograferingen skall ombesörjas av utfärdaren. Allmänheten torde redan ha goda möjligheter att anskaffa för identitetskort, pass, körkort m. fl. handlingar lämpliga foton.

Det samordnings- och utvecklingsarbete som nu på bred basis sker inom arbetsgruppen är uppdelat i ett kortare och ett längre perspektiv. Det är av utomordentligt intresse — av ekonomiska skäl men också, och inte minst, av allmänna, sociala skäl — att de mest angelägna behoven tillgodoses så snabbt som möjligt. Arbetsgruppen har också hittills koncentrerat sig på att genomföra denna del av programmet, och tidsplanen härför har kunnat följas. Betydelsen av det mera långsiktiga programmet har givetvis därmed inte underskattats, men man har bedömt saken så att vad som kan och bör göras i en andra etapp blir beroende av de resultat som uppnås i den första etappen.

Poststyrelsen instämmer i motionernas allmänna syfte att åstadkomma bättre förhållanden på legitimationsområdet men anför sammanfattningsvis att det finns all anledning att avvakta de vidare resultaten av det nu pågående samordnings- och utvecklingsarbetet.

Rikspolisstyrelsen uttalar att frågan om en allmän identitetshandling i olika sammanhang har övervägts inom styrelsen. Som ett led i arbetet på att förebygga post- och bankbedrägerier anser styrelsen det synnerligen angeläget att frågan om en fullgod identitets- och legitimationshandling snarast blir tillfredsställande löst.

I avvaktan på en slutgiltig lösning av frågan om en identitetshandling för alla medborgare har rikspolisstyrelsen funnit det nödvändigt, att körkortet, som allt fler människor blir innehavare av, kan utnyttjas i legitimationssam-

manhang. Styrelsen har därför hos Kungl. Maj:t hemställt om nya bestämmelser angående körkortens utförande för att motverka förfalskningar och andra missbruk.

Inom styrelsen pågår även arbete på att få fram en säkrare identitetsprövning och bättre förfalskningskydd i fråga om passen.

Rikspolisstyrelsen delar motionärernas uppfattning om behovet av en allmän identitetshandling för alla medborgare. Däremot kan styrelsen icke dela motionärernas uppfattning om att behörighetsbevis såsom körkort bör »utfärdas i form av bevis utan foto som — för att äga giltighet — lämpligen företes tillsammans med ett ID-kort». Att körkortet samtidigt som det utgör ett behörighetsbevis även bör ge säkrast tänkbara besked om identiteten framstår som särskilt angeläget inte minst i trafikövervakningsarbetet. Så länge det inte finns lagstadgad skyldighet för fordonsförare att inneha och medföra ett officiellt utfärdat identitetskort torde det i varje fall icke kunna ifrågakomma att körkortet ges den form motionärerna föreslagit.

Styrelsen hänvisar vidare till det arbete som bedrivs inom arbetsgruppen för utredning om legitimationshandlingar och anför att resultatet av detta arbete synes böra avvaktas innan slutlig ställning tages till frågan angående utredning om en allmän identitetshandling.

Civilförsvarsstyrelsen framhåller att det råder samband mellan identitetsbricka och identitetshandling och erinrar om att staten genom beslut vid 1962 års riksdag åtagit sig att skaffa ID-brickor till alla nyfödda och dessutom åt barn födda tidigast 1960. Kungl. Maj:t har vidare uppdragit åt civilförsvarsstyrelsen att vidtaga åtgärder för att underlätta frivillig anskaffning av ID-brickor för allmänheten. Resultatet av dessa åtgärder får emellertid betecknas som otillfredsställande. Enligt uppgift från länsstyrelsen i Kristianstads län (som handhar tillverkningen av identitetsbrickor) har endast 56 115 brickor beställts på frivillighetens väg. Styrelsen har övervägt en intensifiering av upplysningsverksamheten på detta område, men funnit att kampanjkostnaderna för att göra verkan skulle bli mycket höga. Medlen härför skulle sannolikt få en högre effekt om de i stället direkt användes för anskaffning av brickor.

Då sedan någon tid frågan om en allmän identitetshandling uppkommit, har styrelsen övervägt om en dylik handling skulle kunna bli värdefull även under krigsförhållanden. Den plastinbakade identitetshandlingen uthärdar värme till en temperatur av ca 100° C, medan identitetsbrickan beräknas tåla temperaturer på upp till 800—900° C. Emellertid kommer krav på mycket hög brandhärdighet icke att föreligga i krig under alla förhållanden. Situationer kommer att uppstå då behov av identifiering finns utan att kroppen utsatts för höga temperaturer. I detta sammanhang må nämnas att den mera värmebeständiga identitetsbrickan (eller annat brandhärdigt identitetsmaterial) kan förenas med eller anknytas till identitetshandlingen ge-

nom gemensamt bärmedel (plastfodral). Vidare kan den med identitetshandlingen förenade blodgrupperingen bli av stor praktisk betydelse i krigstid. Tillgången till universalblod torde på grund av den procentuella fördelningen av blodgruppsegenskaperna komma att bli otillräcklig, och då kan i det akuta fallet en förhandsbestämning av blodgruppen bli livsavgörande. De möjligheter som här erbjuder sig att på frivillig väg få uppgift om blodgrupp fastställd och införd på identitetshandling är därför mycket värdefull.

Sammanfattningsvis framhåller styrelsen, att identitetshandlingen icke kan helt ersätta identitetsbrickan. Det synes realistiskt att räkna med att det stora antal åldersgrupper, som under lång tid framåt icke kommer att genom statens försorg ha tillgång till identitetsbricka, lättare kan stimuleras till att anskaffa identitetshandling än identitetsbricka. En sådan anskaffning av identitetshandling blir under den långa övergångstiden intill dess alla fått identitetsbricka ett värdefullt bidrag till krigsberedskapen.

Medicinalstyrelsen har inhämtat uttalanden från medlemmen av styrelsens vetenskapliga råd professor B. Broman och överläkaren vid blodgivarcentralen på karolinska sjukhuset B. Gullbring rörande blodgruppsangivelse på identitetskortet.

Professor Broman har sammanfattningsvis anfört, att blodgruppsuppgift alltid bör hämtas direkt från ett originalutlåtande vid blodtransfusion. Sådant originalutlåtande bör alltid kunna biläggas identitetshandling. Endast vid de oförstörbara metallidentitetsbrickorna kan så icke ske, varför man där får acceptera en överföring av blodgruppsuppgift.

Betydelsen av att äga en blodgruppsuppgift redan innan behov av blod föreligger är störst under krigsförhållanden och vid större fredskatastrofer. Även eljest under fredsförhållanden har en dylik uppgift visst värde som en extra kontroll av en före blodtransfusion utförd blodgruppering, men även vissa bestämda fördelar för blodgivarcentralerna — särskilt vid akutsjukvården. Mot detta måste dock vägas de avsevärda kostnader och arbetsbelastning av medicinalpersonal som en blodgruppering och registrering av hela folket innebär.

Vid provtagning, undersökning och registrering av blodgrupp bör obligatoriskt föreskrifterna i MF 30/53 följas. Som blodgruppsintyg bör endast av blodgivarcentral standardiserat datakort eller uppgift å formulär enligt civilförsvarsstyrelsens blankett nr 6 godtagas. Undersökningar för detta ändamål bör utföras endast vid vissa laboratorier och blodgivarcentraler, som av medicinalstyrelsen därför auktoriserats.

Överläkaren Gullbring har bl. a. anfört följande.

Handling rörande blodgruppstillhörighet utfärdas dels till blodgivare och dels till patienter. Man strävar att eliminera överföringar av blodgruppsuppgifter från en handling till en annan handling. Erfarenheten har visat, att sådan överföring är förenad med stora risker.

En arbetsgrupp inom SJURA har sedan lång tid arbetat med utformningen av blodverksamheten i dess olika delar. Svar rörande blodgrupps-

tillhörighet har inom denna grupp utformats som en integrerad del i ett ADB-system.

Det synes inte möjligt att inom ramen för den nuvarande verksamheten eller den till stor del pågående ADB-verksamheten inordna ett blodgruppsöverförande enligt vad som föreslagits i motionerna. I de fall, där begäran om blodgruppsintyg på ID-kort enligt stiftelsen Läns-Ekens modell har förekommit vid blodgivarcentralen, har man väl märkt den tunga organisatoriska sidan och de i överföringen inbyggda möjligheterna till felaktiga blodgruppsresultat.

Medicinalstyrelsen biträder utan förbehåll motionärernas uppfattning om behovet och fördelarna av en statligt auktoriserad identitetshandling och tillstyrker bifall till i motionerna gjord hemställan. Styrelsen anför att stora svårigheter dock möter att för närvarande förverkliga önskemålet om blodgruppsangivelse på identitetskortet.

Svenska sparbanksföreningen anför, att det i dagens samhälle uppenbarligen finns ett behov för allt fler människor att inneha en fullgod identitetshandling, inte minst med tanke på det ökade kravet på legitimation i samband med penningtransaktioner vid bankkontor och postanstalter. Den ständigt tilltagande brottsligheten genom förfalskade identitetshandlingar accentuerar dessutom nödvändigheten av att handlingarnas beskaffenhet är sådan att förfalskning så långt möjligt förhindras.

Föreningen upplyser, att den tillsammans med Svenska Bankföreningen och Sveriges Jordbrukskassaförbund sedan några år tillbaka har infört ett gemensamt identitetskort. Föreningen erinrar även om den särskilda arbetsgruppen för utredning om legitimationshandlingar, vilken söker åstadkomma ytterligare samordning av förekommande identitets- och legitimationshandlingar.

Sparbanksföreningen anser att det otvivelaktigt skulle vara en fördel om staten kunde bidra till att en allmän identitetshandling snarast utfärdades för så många enskilda personer som möjligt och tillstyrker att en utredning som i huvudsak ansluter till riktlinjerna i motionerna skall komma till stånd.

Svenska Bankföreningen vitsordar att starkt behov finns av tillförlitliga identitetskort och anför vidare:

Många av de handlingar som för närvarande används såsom legitimationsmedel har i praktiken mycket begränsat värde i detta avseende. Allvarliga brister föreligger såväl i fråga om förfalskningsskydd som beträffande identitetskontroll vid handlingarnas utfärdande.

Dessa missförhållanden föranledde att affärsbankerna, sparbänkerna och jordbrukets kreditkassor i slutet av år 1962 gick i författning om att framställa ett eget, gemensamt identitetskort som bättre skulle motsvara rimliga säkerhetskrav. Detta kort är tillverkat av vattenstämplat papper, ingjutet i plast och försett med foto, namnteckning och folkbokföringsnummer. Det har begränsad giltighetstid, och stränga bestämmelser har meddelats om

noggrann identitetskontroll vid utfärdandet. Korten i fråga kan sedan hösten 1963 erhållas vid de nämnda kreditinrättningarnas kontor och sprids dessutom genom de företag som tillämpar checklön eller annat motsvarande system för lönebetalning.

I slutet av 1964 tillsatte vidare rikspolisstyrelsen och bankföreningen i samråd en arbetsgrupp med uppdrag att, som ett led i kampen mot checkbrottsligheten, bl. a. undersöka möjligheterna att komma till rätta med bristerna på legitimationsområdet. I en rapport från arbetsgruppen i februari 1965 har gjorts en förteckning över de krav som enligt gruppens mening bör ställas på en fullgod legitimationshandling. Dessa överensstämmer i allt väsentligt med dem som upptagits i motionerna.

Det inledda samarbetet har sedermera fullföljts genom överläggningar i en större krets, arbetsgruppen för utredning om legitimationshandlingar. Därvid har enighet nåtts om att tillämpa vissa gemensamma principer för identitetskontrollen vid utfärdandet av kreditinrättningarnas och postens identitetskort.

Även om man kan hysa förhoppningar att de vidtagna åtgärderna skall leda till en förbättring, torde möjligheterna att genom kreditinstituten och posten få önskvärd spridning av lämpliga identitetsbevis alltjämt bli jämförelsevis begränsade. Det skulle därför vara synnerligen värdefullt om också staten kunde erbjuda allmänheten en tillförlitlig och lätthanterlig legitimationshandling. Bankföreningen tillstyrker att en utredning i detta syfte kommer till stånd. Därvid bör de studier, som rikspolisstyrelsen, banksektorn och posten låtit utföra, kunna bli till god nytta. Även de uppslag som framförts i motionerna synes vara väl förtjänta att närmare övervägas. Ej minst gäller detta tanken på att stimulera eleverna i grundskolans avgångsklass att skaffa sig identitetskort. Förslag därom har framlagts även från rikspolisstyrelsens och bankföreningens gemensamma arbetsgrupp.

Utskottet

I motionerna hemställs om utredning rörande utfärdande genom det allmännas försorg av en allmän identitetshandling enligt i motionerna angivna riktlinjer.

Frågan om förbättrade legitimationshandlingar har berörts i utskottets utlåtande nr 8 för innevarande år och har tidigare behandlats av utskottet vid 1963, 1964 och 1965 års riksdagar (utlåtanden nr 15/1963, 52/1964 och 4/1965). Utskottet har i sistnämnda utlåtande framhållit att frågan om ett effektivare system för legitimation ägnats stor uppmärksamhet och att man kunde förvänta en utveckling som skulle medföra att de då framförda önskemålen i väsentlig utsträckning blev tillgodosedda.

Ett betydelsefullt initiativ på detta område har tagits genom bildandet av en arbetsgrupp för utredning om legitimationshandlingar med representanter för poststyrelsen, rikspolisstyrelsen, överståthållarämbetet, länsstyrelsen

i Stockholms län samt Svenska Bankföreningen och Svenska sparbanksföreningen.

Efter förslag av arbetsgruppen har poststyrelsen och kreditinstituten beslutat att fr. o. m. den 1 mars 1967 tillämpa gemensamma regler för identitetsprövning vid utfärdande av identitetskort. Reglerna, som återgivits i poststyrelsens allmänna cirkulär 1967: 95, får betraktas som resultatet av en avvägning mellan behovet av stränga krav på identitetsprövning och önskemålet att alla medborgare skall ha möjlighet att på ett inte alltför omständligt sätt erhålla legitimationshandling.

I syfte att få fram ett i princip enhetligt identitetskort för post, banker och eventuellt även andra intressenter, med förbättrat skydd mot förfalskningar, har arbetsgruppen anlitat statens provningsanstalt för en undersökning rörande lämplig teknisk utformning. Ett förslag till principlösning är under bearbetning.

Arbetsgruppen har vidare i särskilda skrivelser den 27 februari 1967 till cheferna för vederbörande departement föreslagit att åtgärder måtte vidtas dels för att körkortet ges ett utförande som i all möjlig mån motverkar förfalskningar och andra missbruk, dels ock för att en noggrannare identitetsprövning skall ske då pass utfärdas på grundval av intyg och för att även passen i den mån så är möjligt ges ett bättre skydd mot förfalskningar. Frågan om eventuell utredning eller andra åtgärder i anledning av dessa framställningar torde komma att prövas i samband med frågor om ett centralt körkortsregister respektive en översyn av vissa delar av passkungörelsen.

På längre sikt avser arbetsgruppen att verka för en samordning av nu förekommande identitetshandlingar i fråga om teknisk utformning, utfärdande och registrering samt, om så finnes möjligt och lämpligt, även för en obligatorisk identitetshandling i form av ett medborgarkort. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden i betänkande om ny folkbokföringsförordning m. m. (SOU 1966: 16) föreslagit, att bestämmelserna om medborgarkort utmönstras ur förordningen. Kungl. Maj:ts ställningstagande härtill torde inom kort komma att redovisas i proposition med förslag till folkbokföringsförordning.

Spörsmålet om blodgruppsangivelse torde böra anstå till dess vissa mer grundläggande frågor om identitetshandlingars lämpliga utformning kunnat klarläggas. Utskottet vill dock erinra om de i yttranden påvisade svårigheterna att genomföra blodgruppering och registrering för hela folket och även om riskerna för felaktiga överföringar.

Som framgår av det anförda bearbetas frågan om förbättrat system för legitimation med målsättning att samordning och ökad grad av enhetlighet och säkerhet skall uppnås. I flera hänseenden överensstämmer de utgångspunkter arbetsgruppen valt för sitt påbörjade och närmast förestående arbete med de synpunkter motionärerna anlagt. Frågan vilka tekniska meto-

der som bör användas för bästa möjliga skydd mot förfalskningar är av grundläggande betydelse vid alla strävanden att åstadkomma handlingar med fullgott legitimationsvärde. Utskottet finner övervägande skäl tala för att resultaten av arbetsgruppens fortsatta verksamhet för ett identitetskort för post och banker avvaktas, innan slutlig ställning tages till frågan om ett vidare engagemang från det allmännas sida i ett utredningsarbete i av motionärerna angivet syfte.

Utskottet hemställer,

att de likalydande motionerna I: 239 och II: 317 icke må
föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 mars 1967

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

NANCY ERIKSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Möller, Hellebladh, Eric Gustaf Peterson, Oscar Carlsson*, Axel Kristiansson, fru Hultell, fru Elvy Olsson, herr Helge Karlsson, fru Diesen, fru Hamrin-Thorell, herr Torsten Hansson och fru Landberg*;

från a n d r a kammaren: fru Eriksson i Stockholm, fru Jäderberg, herrar Hamrin i Kalmar*, Svensson i Kungälv, Dickson, Lundmark, Nordgren, Andersson i Örebro, Johansson i Växjö, Hansson i Piteå, Hugosson och Josefson i Arrie.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.